

РЕШЕНИЕ

№ 2205

гр. София, 09.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в публично заседание на 06.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Христозова, като разгледа дело номер **9444** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 24108 от 17.12.2010 година, подадена от ЛИВИПАН О. срещу Ревизионен акт № 835/14.09.2007 г., издаден от И Г К, старши инспектор по приходите в Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция по приходите (Н.) – С. град. В жалбата е изразено искане да бъде обявена нищожността на оспорения РА, тъй като със същия са установени задължения по отношение на лице, което не може да носи отговорност за същите или носи ограничена солидарна отговорност. Жалбоподателят се позовава на обстоятелството, че с решение № 3, по ф.д.№ 6042/1991г. на СГС, по партията на ЛИВИПАН О. е вписано прехвърляне на търговското предприятие на ЛИТ 333 О., регистрирано по ф.д. № 167/2005г. на Окръжен съд – В. ТД на Н. – С. град е уведомена за извършеното прехвърляне на 17.08.2005г. С оспорения РА се определят задължения на ЛИВИПАН О., възникнали преди датата на уведомяване на Н. за прехвърляне на търговското предприятие. Тълкувайки разпоредбите на чл. 15, ал.3 от Търговския закон и чл. 6а, ал.1, т. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) жалбоподателят формулира извод, че ЛИВИПАН О. не може да бъде задължено лице за определените задължения по реда на ЗДДС, а техен титуляр е ЛИТ 333 О.. С оглед на последното е изразена претенция за обявяване нищожността на изданието на ЛИВИПАН О. ревизионен акт. Като самостоятелно основание за обявяване нищожността на РА е релевирано

обстоятелството, че заповедта за възлагане на ревизия не е връчена редовно на ревизираното лице.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат С., който поддържа жалбата и направените с нея искания. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът по жалбата, чрез процесуалния представител, юрисконсулт Волянова оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 835/12.03.2007г., издадена от В С М, началник сектор Ревизии в Дирекция ДОК на ТД на Н. – С. град е възложена ревизия на ЛИВИПАН О. за определяне на задълженията по реда за ЗДДС за периода 01.01.2005г. – 31.07.2005г. Във връзка с връчване на ЗВР са направени две посещения на адреса на ревизираното лице, документиран с протоколи № 283/16.03.2007г. и № 307/26.03.2007г. В същите е отразено, че П. извършена проверка на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция: гр. С., ж.к. Слатина, бл.31, .14, ап.69. не е открит представител на дружеството или лице за контакт, няма обозначение за офис на дружеството и никой не се намира в апартамента, посочен като адрес. По реда на чл. 32 от ДОПК е изготвено съобщение № 1553-06-249/27.03.2007г., поставено на таблото за обявления в ТД на Н. – С. , офис Младост, откъдето е свалено на 10.04.2007., видно от направеното отбелязване. Изготвено е уведомление № 1553-06-214#1/17.04.2007г., за връчването на което са извършени посещения на декларирания адрес за кореспонденция, документиран с протоколи № 393/17.04.2007г. и № 429/25.04.2007г. В протоколите е отразено, че на адреса за кореспонденция не е открит представител на дружеството или лице за контакт, няма обозначение за офис на дружеството и никой не се намира в апартамента, посочен като адрес. По реда на чл. 32 от ДОПК е изготвено съобщение № 1553-06-325/26.04.2007г., както и съобщение № 15-5306-497/21.06.2007г. Изпратено е съобщение, с обратна разписка № 8167, с дата на пощенското клеймо 19.04.2007г. Същото е върнато в цялост с отбелязване, че получателят е непознат на посочения адрес. За резултатите от ревизията е изготвен ревизионен доклад № 835/18.07.2007г. на ТД на Н. – С.. Направено е предложение за установяване на ДДС за внасяне в размер на 123998,89лв., П. деклариран ДДС за внасяне в размер на 10672,93лв. Ревизионното производство приключва с издаването на Ревизионен акт № 835/14.09.2007г., от И Г К, старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С., упълномощен със Заповед за определяне на компетентен орган № К 835/20.07.2007г., издадена от В С М, началник сектор Ревизии в Дирекция ДОК на ТД на Н. – С. град. Възприето е направеното с РД предложение за установяване, П. което е определено задължения по ЗДДС за ефективно внасяне в размер на 109873,36лв.

РА е връчен по реда на чл. 32 от ДОПК, като съобщението е свалено на 25.02.2008г. РА е оспорен пред Д. на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението (О.) - С., П. Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (Н.) с жалба вх. № 53-03-399/27.04.2010г. Претенцията е за обявяване на нищожността на акта. От страна на Д. на Дирекция О. – С. не е прието решение в законоустановения срок, поради което РА е оспорен пред Административен съд – С. град с жалба вх. №

23-22-1619/30.11.2010г. на Дирекция О.-С., с която се иска ревизионният акт да бъде обявен за нищожен.

П. така установеното от фактическа страна, съдът обоснова следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 156, ал. 2 от ДОПК ревизионният акт не може да се обжалва по съдебен ред в частта, в която не е обжалван по административен ред. На основание чл. 152, ал. 2 от ДОПК жалбите по административен ред се подават до съответния директор на дирекция Обжалване и управление на изпълнението П. Централното управление на Националната агенция за приходите. Обжалването по административен ред е абсолютна процесуална предпоставка за обжалването по съдебен ред. Видно от разпоредбите на ДОПК, уреждащи правомощията на решаващия административен орган в производството по обжалване, последният, съгласно чл. 155, ал. 2 от ДОПК може да потвърди, измени или отмени изцяло или частично ревизионният акт в обжалваната част. Правомощията на съда по отношение на оспорения ревизионен акт са уредени в разпоредбата на чл. 160, ал.1 от ДОПК, предвид която съдът решава делото по същество, като може да отмени изцяло или частично ревизионният акт, да го измени в обжалваната част или да отхвърли жалбата.

Следователно, разпоредбите на ДОПК, уреждащи производството по обжалване на ревизионен акт, както по административен, така и по съдебен ред, не съдържат изричен текст, по силата на който може да бъде обявена нищожността на оспорения ревизионен акт. Доколкото ревизионният акт отговаря на дефиницията за индивидуален административен акт по чл. 21, ал.1 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) и на основание § 2 от ДР на ДОПК, следва да се приложат разпоредбите на АПК. Съгласно чл. 97, ал.1 от последния, компетентният да разгледа жалбата или протеста административен орган се произнася с мотивирано решение, с което обявява оспорения акт за нищожен, отменя го изцяло или отчасти като незаконосъобразен или нецелесъобразен или отхвърля жалбата или протеста. Правомощията на съда във връзка с оспорения индивидуален административен акт се съдържат в разпоредбата на чл. 172, ал.2 от АПК, по силата на която съдът може да обяви нищожността на оспорения административен акт, да го отмени изцяло или отчасти, да го измени или да отхвърли оспорването.

Предвид изложеното, на основание цитираните разпоредби на АПК, които намират субсидиарно приложение в случаите, в които се претендира обявяване на нищожност, изрични правомощия в този смисъл са предоставени не само на съда, но и на решаващия административен орган.

В конкретния случай, предмет на оспорване е акт, жалбата срещу който следва да бъде разгледана по реда, предвиден в ДОПК. Този ред предвижда като задължителна процесуална предпоставка за оспорване пред съд наличието на оспорване по административен ред пред Д. на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението П. ЦУ на Н.. РА № 835/14.09.2007 г. е бил оспорен по административен ред, но решаващия административен орган не се произнесъл в законоустановения срок. В този смисъл, настоящата инстанция намира, че е налице посочената положителна процесуална предпоставка, а именно: оспорване на акта по административен ред. Съгласно разпоредбата на чл. 149, ал.5 от АПК административните актове могат да се оспорят с искане за обявяване на нищожността им без ограничение във времето.

Предвид изложеното, жалбата на ЛИВИПАН О. срещу РА № 835/14.09.2007 г., издаден от орган по приходите П. ТД на Н. – С., с която се иска обявяване на нищожността на акта е допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Оспореният ревизионен акт е издаден в резултат от ревизия, възложена със Заповед за възлагане на ревизия № 835/12.03.2007г., издадена от В С М, началник сектор Ревизии в Дирекция ДОК на ТД на Н. – С. град. От страна на ответника е представена Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г., съгласно която, на основание чл. 11, ал.1, т. 1 и ал.3 от Закона за националната агенция по приходите, органите по приходите, заемащи длъжност „началник сектор/орган по възлагане-Ревизии”, в Дирекция Данъчно-осигурителен контрол П. ТД на Н. – С. град са оправомощени да издават заповеди за възлагане на ревизии по реда на чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК. Представено е допълнително споразумение за изменение на трудово правоотношение № 791/30.06.2006г., видно от което В С М е назначена на длъжността „началник сектор/орган по възлагане-Ревизии”, в Дирекция Данъчно-осигурителен контрол П. ТД на Н. – С. град. Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК ревизия може да се възлага от органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция. Компетентната териториална дирекция се определя по правилата на чл. 8, ал.1, т. 3 от ДОПК и това е териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по седалището на местните юридически лица. Видно от представеното удостоверение за актуално състояние на ЛИВИПАН ЕООД, същото е със седалище на територията на гр. С., поради което компетентната ТД на Н. е С. град. Следователно, заповедта, с която е възложена ревизия на ЛИВИПАН О. е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл. 119, ал.2 от ДОПК органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите. В конкретния случай е издадена Заповед № К 835/20.07.2007 г., от В С М, с която И Г К е определен за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на ЛИВИПАН О. във връзка с извършената ревизия, по която е съставен Ревизионен доклад № 835/18.07.2007 г. Последният е съставен в резултат от ревизията, възложена със посочената по-горе Заповед 835/12.03.2007г., издадена от В С М, началник сектор Ревизии в Дирекция ДОК на ТД на Н. – С. град. Заповедта за определяне на компетентен орган е издадена от орган по приходите, който, по силата на посочената по-горе Заповед № РД-01-131/22.03.2007 г., издадена от Д. на ТД на Н. – С. град е оправомощен както да издава заповеди за възлагане на ревизия, така и да издава заповеди за определяне на компетентен орган, по реда на чл. 119, ал.2 от ДОПК. Следователно, Заповед за определяне на компетентен орган № К835/20.07.2007 г. е издадена от компетентен орган, който по силата на изрична заповед разполага с правомощия, както да възлага ревизия, така и да издава заповеди за определяне на компетентен орган. Ревизионният акт е издаден от лицето, посочено в заповедта, откъдето следва, че е издаден от компетентен орган.

По делото не се спори относно обстоятелството, че с Решение № 3, по ф.д.№ 6042/1991г. на СГС, по партията на ЛИВИПАН О. е вписано прехвърляне на търговското предприятие на ЛИТ 333 О., регистрирано по ф.д. № 167/2005г. на Окръжен съд – В. ТД на Н. – С. град е уведомена за извършеното прехвърляне на 17.08.2005г., видно от декларация за промяна на данните в данъчната регистрация вх. № 2214-7519/17.08.2005г. Ревизионното производство е възложено за определяне на задължения на ЛИВИПАН О., възникнали до този момент, а именно за периода 01.01.2005г. – 31.07.2005г. П. прехвърляне на предприятие по реда на Търговския закон (ТЗ) настъпва правоприемство, изразяващо се в преминаване на правата и задълженията върху правоприемника. Разпоредбите на ТЗ, уреждащи прехвърлянето на предприятие са насочени към създаване на гаранции за кредиторите и в тази връзка са

правилата, въведени с нормите на чл. 15, ал.1 и ал. 3 и чл. 16а. Нормата на чл. 15, ал.3 от ТЗ предвижда солидарна отговорност за отчуждителя и приобретателя на търговското предприятие.

Съгласно разпоредбата на чл. 14, т. 1 от ДОПК задължени лица са физическите и юридическите лица, които са носители на задължението за данъци или задължителни осигурителни вноски, а по силата на т.3 от същата разпоредба задължени лица и лицата, които отговарят за задължението на лицата по т. 1. Съгласно чл. 16, ал.3 от ДОПК отговорността на задълженото лице по чл. 14, т. 3 обхваща данъците и задължителните осигурителни вноски, лихвите и разноските за събирането им. Предвид правилото на ал.2 от чл. 16 от ДОПК, за задължените лица по чл. 14, т. 3 се прилагат правилата, определящи правата и задълженията на субект в производствата по този кодекс. Нормата на чл. 21, ал.1 от ДОПК изрично регламентира, че в случаите по чл. 16 отговорността на третите лица се установява с ревизионен акт.

В случая, жалбоподателят е задължено лице по смисъла на чл. 14, т.3 от ДОПК и по силата на чл. 15, ал.3 от ТЗ, в качеството му на отчуждител на търговско предприятие. Предвид цитираните разпоредби на чл. 16, ал.2 и 3, спрямо жалбоподателя са приложими нормите, които определят правата и задълженията на приобретателя на търговското предприятие, който е задължено лице по чл. 14, т. 1 от ДОПК. Съгласно изричната норма на чл. 21, ал.1 от ДОПК, задълженията на жалбоподателя, в това му качество подлежат на установяване в ревизионен акт. Следователно, законосъобразно спрямо ЛИВИПАН ЕООД е образувано ревизионно производство за установяване на задълженията по ЗДДС за периода 01.01.2005г. – 31.07.2005г. Не са налице релевираните в жалбата основания за обявяване нищожност на ревизионния акт. Цитираната разпоредба на чл. 6а, ал.2 от действащия спрямо ревизирания период ЗДДС е неотносима към конкретния случай. Видно от ал.1 на разпоредбата, същата касае прехвърлянето на собственост или ограничени вещни права върху стоки или извършването на услуги, които в резултат от прехвърляне на търговското предприятие преминават от патримониума на отчуждителя в този на приобретателя. Разпоредбата не регламентира отговорността за отчуждителя за изпълнение на задълженията, възникнали преди прехвърляне на предприятието.

Неоснователни са и доводите, съгласно които се претендира нищожност, поради липса на надлежно връчване на заповедта за възлагане на ревизия. Видно от представените писмени доказателства, жалбоподателят е бил търсен многократно в рамките на ревизионното производство, включително са изпращани писма с обратни разписки. Във връзка с връчване на ЗВР са направени две посещения на адреса на ревизираното лице, документиран с протоколи № 283/16.03.2007г. и № 307/26.03.2007г. Посещенията са извършени през повече от седем дни, с което е спазено изискването на чл. 32, ал.1 от ДОПК, а протоколите са изготвени съгласно изискванията на чл. 50 от ДОПК. В същите е отразено, че П. извършена проверка на декларирания от дружеството адрес за кореспонденция: гр. С., ж.к. Слатина, бл.31, .14, ап.69. не е открит представител на дружеството или лице за контакт, няма обозначение за офис на дружеството и никой не се намира в апартамента, посочен като адрес. По реда на чл. 32 от ДОПК е изготвено съобщение № 1553-06-249/27.03.2007г., поставено на таблото за обявления в ТД на Н. – С. , офис Младост, откъдето е свалено на 10.04.2007., видно от направеното отбелязване. Не е представено доказателство за изпращане на писмо с обратна разписка, но последното, в конкретния случай не може да се приеме като съществено процесуално нарушение, което да обоснове нищожност на РА. По реда на чл. 32 от

ДОПК и П. спазване на регламентираната в същия законова процедура, включително и чрез изпращане на писмо с обратна разписка, на ЛИВИПАН О. е връчено уведомление № 1553-06-214#1/17.04.2007г., в което е посочена заповедта за ревизия и данни за ревизионното производство. Лицето е уведомено, че ревизионното производство ще бъде извършено по реда на чл. 122 от ДОПК. Съгласно чл. 112, ал.1 от ДОПК ревизионното производство се образува с издаването на заповедта за възлагане на ревизията, като съгласно чл. 114, ал.1 от ДОПК срокът за извършване на ревизията е до три месеца и започва да тече от датата на връчването на заповедта за възлагане. Целта на цитираната законова регламентация е да се осигури участие на ревизираното лице в ревизионното производство, като му се даде възможност да представя доказателства. В случая ревизионното производство е образувано с издаването на Заповед за възлагане на ревизия № 835/12.03.2007г., но действията по събиране на доказателства са извършвани след датата на връчване на уведомление № 1553-06-214#1/17.04.2007г. Последното е видно от датите на приложените протоколи за извършени насрещни проверки. В този смисъл може да се приеме за спазено изискването за осигуряване на участие на лицето в ревизионното производство, поради което правата му не са нарушени. Както бе посочено, по делото са налични доказателства, които удостоверяват, че ревизираното лице е било търсено многократно на декларирания адрес за кореспонденция и не е било намирано. Както в ревизионното производство, така и в настоящото не са представени данни за извършена по надлежния ред промяна на адреса за кореспонденция. Следователно, ревизираното лице само е създало пречки за нормално протичане на ревизионното производство и не може да черпи права, произтичащи от това поведение.

От изложеното следва, че жалбата на ЛИВИПАН О. срещу Ревизионен акт № 835/14.09.2007 г., издаден от И Г К, старши инспектор по приходите в ТД на Н. – С. град, с която се иска да бъде обявена нищожността на оспорения РА е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. П. този изход на делото и предвид изричната претенция на процесуалния представител на Д. на Дирекция О. – С., П. ЦУ на Н., на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата, на ЛИВИПАН О. срещу Ревизионен акт № 835/14.09.2007 г., издаден от И Г К, старши инспектор по приходите в Териториална дирекция на Национална агенция по приходите – С. град.

ОСЪЖДА ЛИВИПАН О., рег. по ф.д. № 6042/1991 г. на С градски съд, БУЛСТАТ: 04020693, представлявано от И К П да заплати на Д. на Дирекция О. – С., П. ЦУ на Н., гр. С., ул А. № 21 разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 150,00 лв. /сто и петдесет лв/.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б, в 14 дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

